

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

"கர்த்தர் நகரத்தைக் காக்காவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கண்விழிப்பது வியர்த்தம்"

74-ம் புத்தகம் 24-ம் இல. யாழ்ப்பாணம் 1949-ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 23-ந் திகதி வியாழக்கிழமை—பிரதிசதம் 10

குழந்தை வளர்ப்பு விஷயத்தில் கவனிக்க வேண்டிய சில விஷயங்கள்

பெற்றோராகிய நமக்கு எப்படிப் பயம், கோபம், கவலை, துக்கம், அதிருப்தி, இன்பம், அன்பு, பொருமை, பகை ஆகிய உணர்ச்சிகள் இருக்கின்றனவோ அப்படியே குழந்தைகளுக்கும் இருக்கின்றன. இந்த உணர்ச்சிகள் நமது மன வாழ்வைப் பாவிக்கிற மாதிரியே அவர்களுடைய வாழ்வையும் விருத்தியையும் பாதிக்கின்றன. பிறக்கும் பொழுது, குழந்தை உதவியற்ற தாயும் பிறரை நம்பிப் பிழைப்பதாயும் இருக்கிறது. ஆகையால் அதற்குப் பிறகாலத்தில் உண்டாகிற கெட்ட குணமெல்லாம் பொதுவாக அதைச் சரியானபடி வளராததிலேயே உண்டாவன என்று திட்டமாகக் கூறலாம். குழந்தையைப் பார்த்து, இதைச் செய்யாதே, அதைச் செய்யாதே என்று சொல்லுவதில் பிரயோசனமில்லை; அதினுடைய சக்திகளைச் சரியான துறைகளில் செலுத்துவிக்க வேண்டும்.

குழந்தை தாயினுடைய மடியில் இருக்கும்வரை சந்தோஷமாக இருக்கிறான். அவனைத் தொட்டிலில் அல்லது கட்டிலில் கிடத்தினால் முரண்டுபிடித்து அழுகிறான்; அவனை மறுபடியும் மடியில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டால், அவனுடைய அழுகை கப்சப்பென: நின்றுவிடுகிறது. பிள்ளை அழுகிறதே என்று சொல்லி, கிடத்தினபிள்ளையை எடுப்பது தாய்க்கும் கெடுதல், பிள்ளைக்கும் கெடுதல். பிள்ளைக்குப் படிப்படியாகச் சுதந்திர புத்தி உண்டாவதை அதுதடுத்து விடுகிறது. சரியானபடி போஷித்துச் சரியானபடி உடுத்திய பிறகு, பிள்ளை இருக்கவேண்டிய இடம் தொட்டில் அல்லது கட்டில்தான்; தாயினுடைய மடி அல்லது இடுப்பு அல்ல; பிள்ளை அழுதால் அதற்காக எடுக்கக் கூடாது. அது சீக்கிரம் படித்துக்கொள்ளும், அழாமலிருக்க. பிள்ளையைத் தொட்டிலிலிட்டு ஆட்டித் தூங்கவைப்பது மிகவும் மோசமான பழக்கம். ஆட்டுவது நின்றவுடனே குழந்தை மறுபடியும் அழ ஆரம்பிக்கிறது.

விரல் சப்புதலும் ஒரு மோசமான பழக்கம். தாய்ப்பாலைக் குடித்து அனுபவித்த பிள்ளை அது கிடைக்காத வேளைகளில் தன் கைவிரலைச் சப்பிக்கொண்டிருக்கப் பழகிவிடுகிறது. இந்தப் பழக்கம் ஆரம்பத்திலே அவ்வளவு கெடுதலாகத் தோன்றாவிட்டாலும், பிறகு அதைமுறிப்பது மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. அடிக்கடி விரலை வாயிலிருந்து எடுக்கவும் பிள்ளையை அதட்டவும் கண்டிக்கவும் வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் சிறுவயதிலிருந்தே இந்தப் பழக்கம் ஏற்படாதபடி கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

குழந்தையினுடைய சிவியத்தில் மிகவும் கஷ்டமான காலம்பால்மறக்கிறகாலம். அடிக்கடி முரண்டுபிடிக்கும், அழும். தாய் அப்பொழுது பொறுமையைக் கையாடவேண்டும். குழந்தைகளுக்கு ஆகாரம்கொடுப்பது கஷ்டமான காரியம். அதிலுள்ள கஷ்டம் தாய்மாருக்குத்தான் தெரியும். குழந்தை ஆகாரத்தை வேண்டாமென்று சொல்லிவிடலாம், துப்பிவிடலாம், சிலசமயங்களில் வார்திகூடப்பண்ணி விடலாம். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் தாய் வீண் ஆர்ப்பாட்டம் ஒன்றும் இல்லாமல், சமயோசித புத்தியுடன், ஆனால் உறுதியாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். பிள்ளையினுடைய இஷ்டத்திற்கு விட்டு விடக் கூடாது. பிள்ளையை இடுப்பிலும் சாப்பாட்டை ஒருகையிலும் வைத்துக்கொண்டு முன்னும் பின்னும் நடப்பதும் பராக்குக் காட்டி ஊட்டம் அளிப்பதும் நல்லதல்ல.

பிள்ளைகளுக்குப் புதுப்பொருள்கள், புதுயிருக்கங்கள் புது ஆட்களைக்கண்டால் பயம். இந்தப் பயம் அவர்களுக்கு இயற்கையிலேயே அமைந்திருக்கிறது. இதைப்போக்கப் பெற்றோர் வழி செய்யவேண்டும். அதற்குச் சிறந்தவழி அவர்கள் பயப்படும் பல பொருள்களையும் பிராணிகளையும் அவர்களுக்குத் திரும்பத்திரும்பக் காட்டுவதேயாகும். பார்த்துப் பழக்கம் ஆக ஆக, பயம்போய்விடும். சிலபெற்றோர் "கள்ளன் வருகிறான்," "பூச்சாண்டி வருகிறான்," "உன்னைப்போட்டு விட்டு நான் என்கேயாவது போய் விடுகிறேன்" என்றெல்லாம் சொல்லிப் பிள்ளைகளுக்குப் பயங்காட்டுகிறார்கள். இதைவிட முட்டாள்தனமான காரியமில்லை. பிள்ளை (தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

யேசுவின் திருஇருதயநேசம்

இருதயமானது சிநேகத்தின் அடையாளம்; அன்பின் அறிகுறி. பாசபட்சமுள்ளவனை நல்ல இருதயமுள்ளவன் என்கிறோம்; பகை வெறுப்புள்ளவனை கெட்ட இருதயமுள்ளவன், கல்நெஞ்சன் என்கிறோம். நமது இரட்சகராகிய யேசு கிறிஸ்துநாதசுவாமி சர்வேசராகியமட்டும் சரீரமில்லாதவர்; சரீரம் இல்லாத அசரீரிக்கு இருதயமில்லை. மனுஷாகியமட்டும் அவர் நம்மைப்போல சரீரமுள்ளவர்; சரீரமுள்ளவராகையால் மனுஷ சபாவத்தில் அவருக்கு ஓர் இருதயமுண்டு. பெத்தலேகேம் குகையில் பிறந்த தேவபாலனுக்கு இருந்த இருதயமும் கல்வாரிமலையில் இறந்த இரட்சகருக்குள்ள இருதயமும் ஒன்றுதான். இந்த இருதயம் சிநேகம் நிறைந்த இருதயம், அணைகடந்த அன்புள்ள உத்தம இருதயம். திவ்வியயேசு தேவசபாவமும் மனுஷசபாவமுள்ள ஒரே தேவஆளானபடியால் அவரது மனுஷகத்துக்குள்ள இருதயம் தேவஇருதயம் என்னப்படும். ஆதலால் ஆராதனைக்குரிய இருதயம்.

தேவசிநேகமும் பிறர்சிநேகமும் சம்பூரணமாயுள்ள இருதயமே அதிஉத்தம இருதயம். நமது தேவஇரட்சகரிடம் இவ்விரு சிநேகமும் மகா பிரகாசத்தோடு விளங்குகிறது. அவர் தமது பரமபிதாவை அத்தியந்த விதமாய்ச் சிநேகித்தாரென்பதற்குச்சுவிசேஷத்தில் அநேக அத்தாட்சிகளுண்டு. பரலோக பிதாவின் சித்தப்படி நடப்பது அவரது ஏக அலுவல். அவரது சீவியகாலத்தில் அவர் இயற்றிய ஒவ்வொரு கருமத்துக்கும் துவக்கமும் முடிவும், அளவும் ஒழுங்கும், கதியும் கருத்துமாயிருந்தது தெய்வீக பிதாவின் திருச்சித்தமே. பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதே தமது ஆறுதலும் உணவும் ஆனந்தமும் என்கிறார். தம்மைப்பெற்றமாதாவும் வளர்த்த கைத்தாதையும் தேவபிதாவின் பிரதிநிதிகளாயிருப்பதால் அவர்களுக்கு முப்பது வருஷம் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறார். பூங்காவனத்தில் காணப்பட்டபாத்திரம் தமது பிதாவினால் அனுப்பப்பட்டபாத்திரம்; அதிலடங்கியது எவ்வளவு கசப்பான பானமாயிருந்தாலும், "என்பிதர்வினால் அனுப்பப்பட்ட பானத்தை நான் பருகாமலிருப்பேனோ?" "என் மனதில்படியல்ல, உமது சித்தத்தின்படியே ஆகட்டும்" என்கிறார். அவரது கடைசி வார்த்தைகளும் பரமபிதாவின் மட்டில் அவருக்குள்ள அதிமிக நேசத்தையே வெளிப்படுத்துகிறது: "பிதாவே உமதுகரத்தில் என் ஆத்தமத்தைக் கையளிக்கிறேன்"

தேவதிருச்சுதன் இவ்வுலகில் சீவித்த 33 வருஷமளவும் தமது சொந்த மகிமையைத் தேடாமல் பிதாவின் மகிமையையே தேடுகிறார். தாம் பிதாவினால் அனுப்பப்பட்டதாகப் பிரஸ்தாபிக்கிறார். தாம் போதிக்கும் போதும் பரலோக பிதாவின் போதகம். தாம்செய்யும் புதுமைகள் பிதாவின் அலுவல்கள். சகல நன்மைகளையும் பிதாவிடமிருந்து மன்றாடி அடைவதாகத் தெரிவிக்கிறார். மாணிடர் பிதாவிடம் செல்லும் வழி தாமே; மற்றவர்களைப்போலவே தாமும் தம் பிதாவிடம் கடைசியாகச் செல்லவேண்டும். உவமைகளில் அவர் சொல்லியருளிய வீட்டு எசுமான், பிரசைகளின் இராசா, ஊதாரிப்பிள்ளையின் தந்தை, காணும்போன ஆட்டைத் தேடிச்சென்ற ஆயன், திராட்சத்தோட்டத்தின் முதலாளி—எல்லாம் தேவபிதாவே. தமது சீவியத்தின் கதி பிதாவின் மகிமை. சகல வேலைகளையும் அற்புதங்களையும் பரலோக பிதாவுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கக் கண்ணும் கருத்துமாயிருக்கிறார். இவ்வாறு தேவசிநேகம் திவ்விய இரட்சகரிடம் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்ததென்பதற்கு சுவிசேஷமே சந்தேகமற்ற சாட்சி.

தேவசிநேகமும் பிறர்சிநேகமும் இணைபிரியாத இருசகோதரிகள் என்று சாஸ்திரிகள் உபமானமாகக் கூறுவதுண்டு; ஒன்றாய் இணைந்து வளரும் இரண்டு கனிகளைப்போன்றவை என்பாருமுள்ளார். எங்கே தேவசிநேகமிருக்கிறதோ அங்கே பிறர்சிநேகமும் இருக்கும். சர்வேசரனைச் சிநேகிக்கும் இருதயம் பிறரையும் அவருக்காக, அவர் நிமித்தம் சிநேகிக்கும். தமது பிதாவை அத்தியந்தவிதமாய் நேசித்த நமது ஆண்டவர் (தொடர்ச்சி 5-ம் பக்கம்)

**யாழ்ப்பாண துணை ஆயர்
மகுடாபிஷேக முதல்மாத நிறைவு நினைவு**

— எங்கள் குருநாதன் —

விருத்தம்

1

பொன்னைய தமிழோங்க மன்னுயாழ் நாட்டிலே
பொன்விளை கரம் பொன்னிலே
புனிதமுறு வேளாளர் குலதிலகர் செய்தவப்
பேராக வந்துதித் தோன்
பன்னரும் பல்கலைப் பட்டங்கள் பெற்ற குரு
பாரெலாம் புகழு பீற்றர்ப்
பின்னையாந் தம்பியும் பின்பற்று மாறரிய
பேரின்ப வாழ்வு தேடி;
மன்னர்க்கு மன்னவன் மாபெருங் கருணையால்
மனிதனாய் வந்த புனிதன்
மன்பதைகள் உய்யவே அன்புதரு நெறிகாட்டி
மரித்து ரட்சித்த தியாக
இன்பவடி வானதவ யேசுமல ரடிபோற்றி
இணையற்ற துறவு பெற்ற
புவராசனே! எங்கள் தவராசனே! வாழ்க!
எயிலி யாங் குருநாதனே!

2

ஈடரிய இனிய தமிழ்த் தாயீன்ற ஏந்தலே!
ஏத்து முதற் தமிழாயனே!
ஏட்டிற் கடங்குமோ உனது திரு அபிஷேக
எழில் ஏழைசொல முடியுமோ?
நாடறியு மன்னரும் ஞானவிற்பன்னரும்
நாடிவந் தாசி தந்தார்
நாற்றிசைப் பெரியாரும் போற்றிநின் றுந்தவம்
ஞாலத்திலும் பெரியதே
வீடருளு பேரின்ப தவ வாழ்வின் மாணவரு
மேலான புகழு முண்டோ
விஞ்ஞான வன்மை பெறு மெய்யான பண்டிதா!
ஏடவீழும் இன்பகுரு யேசுமல ரடிபோற்றி
இணையற்ற துறவு பெற்ற
புவராசனே! எங்கள் தவராசனே! வாழ்க!
எயிலி யாங் குருநாதனே!

3

காற்றென்ற மூவாசை மாருதச் சமுலிலே
கனைகடற் புவி மீதிலே
கன வென்ற வாழ்விலே தாழ்விலே கரையிலாக்
கடியதுயர் படுமு னடியார்
போற்றவரு தெப்பமே! ஏற்ற வரு கப்பலே!
பரிசுத்த பக்தி யரசர்
போர்வென்று வாவென்று போதித் தனுப்பவரு
புண்யசே னுதி பதியே!
ஆற்றுசெய லன்பினால் ஆகாய வழிசென்று
மயர் வின்றி யிரவு பகலாய்
அன்பர்பய மகல இன்பவரு வாய்நின்ற
ஆயர்குல கோ பாலனே!
ஏற்றரிய இன்பகுரு யேசுமல ரடிபோற்றி
இணையற்ற துறவு பெற்ற
புவராசனே! எங்கள் தவராசனே! வாழ்க!
எயிலி யாங் குரு நாதனே.

4

ஆளுந்தி றத்திலே நீளுங்கு ணத்திலே
அரிய செயல் பிரிய வசனம்
அருளின் கனத்திலே அரச ஞானத்திலே
அஞ்ஞான இருள் பரப்பும்
பாழான பொதுவுடைமை யாதிபகை வீயவரு
பானுவே ஞான நிறைவே!
பரமனரு ளாலெங்கள் பெரியகுரு வாய்வந்த
பரிவான தத்தை நீயே!
மீளாத, அறியாமை சூழ்மாய சதியுலக
வாதனையில் தீய வினையில்
மாளாது நாம் வாழ வரமருவு சக்தியுனை
வாழ்த்தி னோம் நீடு வாழ்க!
ஆளவரு மின்பகுரு யேசுமல ரடிபோற்றி
இணையற்ற துறவு பெற்ற
புவராசனே! எங்கள் தவராசனே! வாழ்க!
எயிலி யாங் குரு நாதனே.

செடுத்தியூர்.

— எம். யோஸ்.

**யாழ்ப்பாண
துணைமேற்றிராணியாருக்கு
கொழும்பில் குதூகல
வரவேற்பு**

**ஆசீர்வாதப்பர் கல்லூரியின்
அகமகிழ்வு**

சென்ற 13-ந்திகதி என்றும்போல் அன்றும் சூரியன் உதித்தான். ஆனால் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் புதுமையானவையாய்த்தோன்றின. அர்ச். ஆசீர்வாதப்பர் கல்லூரியானது அன்று புதுமலர்ச்சியுடன் பொலிவுபெற்றிருந்ததை எவரும் கவனித்திருப்பர். அன்று அகில இலங்கையிலும் புகழ் வீசி, யாழ்ப்பாணத்துணை ஆயர் பதவியேற்றுள்ள மகாவந்திக்கத்தக்க ஜே. எயிலியானுஸ்பிள்ளை ஆண்டவர் அவர்கள், தாம் கலைப்பிற்ற இக்கல்லூரிக்குத் தரிசனையளிக்கப் போகிறார்களென்ற மகிழ்வுச்செய்திதான் இத்துணை புதுமலர்ச்சிக்குக் காரணமாகும். எக்கல்லூரிக்கும், ஒருபோதும் கிடைத்திராத ஒரு பெருமை தனக்குக்கிடைத்துள்ளதையிட்டு அர்ச். ஆசீர்வாதப்பர் கல்லூரி எனுந்தாயானவர் அன்று மிக மிக ஆனந்தமடைந்து காணப்பட்டார். "என்றபொழுதிற் பெரி துவக்கும் தன்மகனைச் சான்றோனெனக் கேட்டதாய்" எனுங்குறட்பாவிற்குறிப்பிடும் தாயாக இலங்கினின்றார். ஆம். சிலகாலம் தன் உதாமாகிய வகுப்பறைகளில் வைத்திருந்து கல்வியாகிய உணவூட்டி வளர்த்த இத்தனையன் இன்று உலகெலாம், சான்றோன்-பெரியோன்-மேற்றிராணியார் எனப்போற்றப்பட்ட தன் இல்லத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது இக்கல்லூரித்தாயானவர் எவ்வளவு உன்னதமான மகிழ்ச்சி கொள்ளுவார் என்பதைக்கூறவும் முடியுமா? தன்பெருமைசான்ற தனையனை வரவேற்பதற்காக அக்கல்லூரியின் பழையபுதிய மாணவராய் ஈராயிரவர் கூடிநின்றனர். ஏலவே தம்மையும் கல்லூரியையும் பூரண லங்காரம் செய்துகொண்டனர். குறித்தநேரத்தில் புதியமேற்றிராணியார் கல்லூரியை அடைந்தார். அக்கல்லூரிப்பெருவாசலில் வைத்து அவரது சகோதாரும், முன் அக்கல்லூரியின்தனிப்பெரும் தலைவராயிருந்தவரும், தற்போதுகிறிஸ்தியன் விறதர்மாரசபையின் அதிபை வராயிருப்பவருமாகிய சங். லூக்பிள்ளை விறதரும், கல்லூரியின் தற்போதைய நிர்வாகியாகிய அகஸ்ரின் விறதரும், புதியமேற்றிராணியாரை வரவேற்றனர். பின்பு சங். லூக்பிள்ளை விறதரும் உதவிநிர்வாகி சங். நோபேட் விறதரும் மேற்றிராணியாரை ஒவ்வொரு வகுப்பறைக்கும் அழைத்துச்சென்று ஆசிரியர்களையும் மாணவர்களையும் அறிமுகம் செய்து வைத்தார்கள். ஆசிரியர்களுடனும் மாணவருடனும் புதிய ஆயர் அன்பு, தாராளமாக அளவளாவினர்.

புதிய ஆயரின் கல்லூரித்தரிசனையைக் கண்ணியப்படுத்துவதற்காகச் சமூக மனித்திருந்த பழைய மாணவர்களும் மேற்றிராணியாரைச்சந்தித்துப் பெருமகிழ்வடைந்தனர். அக்காலையில்மேற்றிராணியார் கல்வியில் மாத்திரமன்றி வினையாட்டிலும் முதல்வராக இருந்து பிரசித்திபெற்றதும், அவரில் அப்போதும் விளங்கிய இனியபேச்சும் மலர்ந்தமுகமும், சரளசுபாவமும், தன்னடக்கமும், அவர் உடன்மாணவரை மிக்கவந்திருந்த தென்பது அன்று நன்கு வெளிப்பாகத் தென்பட்டது. பின் மேற்றிராணியாருக்கு கல்லூரியின்பொதுவரவேற்பு நடத்தப்பட்டது. வரவேற்புமண்டபத்துள் இரண்டாயிரம்மாணவர் தம் ஆசிரியர்களுடனும் மற்றும் பிரமுகர்களுடனும் கூடியிருந்தனர். மேற்றிராணியார் மண்டபத்தையடைந்ததும் நாலாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கைகள்ஒருமித்துச் சப்தமிட்டு மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தன.

மடு விடுதலை

மருதமடுச் செபமலை மாதாவின் முடிசூட்டு வெள்ளியூபிலி விழாவை முன்னிட்டு ஆனிமாதம் 29-ந்திகதி தொடக்கம் ஆடிமாதம் 4-ந்திகதி வரையும் இம்மேற்றிராசனத்திலுள்ள எல்லாக் கத்தோலிக்க தமிழ்ப் பாடசாலைகளும் மூடப்படலாமென்று இத்தால் தெரிவிக்கிறோம். பாடசாலை நாட்கள் போதாதெனக்காணின் பாடசாலை நடத்தலாம்.

G. A. GURUSAMY, O. M. I.
Gen. Manager, R. C. Schools.

Jaffna, 20-6-49.

ஊர்காவந்துறை உதயதிசைவாசரும் அர்ச். அந்தோனியார் கோவில் கட்டளைகாரரில் ஒருவரும் கொழும்பில் கப்பல் கப்பித்தான் உத்தியோகமாய் இருந்தவருமான பூ ம. ப. சங்கராயர் அவர்களின்

**— 2-ம் வருட —
மரண ஞாபகம்**

இறந்த தினம் — 30-6-47

உன்னதத்தில் வீற்றிருக்கும் பிதா! உத்தரிக் கிறிஸ்தலத்தில் வேதனைப் பட்ட ஆத்துமங்களுக்காக தில் வி ய யேசுக்கிறீஸ்துவின் விலைமதியாத திரு இரத்தத்தை உமக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். சுவாமி! பரிசுத்தரே, சர்வ வல்லப பரிசுத்தரே, அட்சயான பரிசுத்தரே. சுவாமி! மரித்த ம. ப. சங்கராயருடைய ஆத்துமத்தின்மேல் இரக்கமாயிரும். மரித்த சகல விசுவாசிகளுக்கும் நித்திய இளைப்பாற்றியைக் கட்டளையிட்டருளும்.

நேசுபத்தாவையும் தந்தையையும் இழந்த தன்புறம்
மனைவி-மக்கள்

புதியமேற்றிராணியார் உயராசனத்தில் அமர்த்தனர்.

கல்லூரித்தலைவர் விறதர் அவர்கள் மேற்றிராணியாருக்கு வரவேற்புபத்திரம் வாசித்துக்கொடுத்தார். அவர், அதில் ஆண்டவரவர்களது பாடசாலை வாழ்க்கையையும், வினையாட்டில் அவர்தம்மேன்மையையும் குறிப்பிட்டார். கல்லூரி அவர்தம்மால் அடைந்துள்ள பெருமையையும் அறிவுறுத்தினார். ஆசிரியர் திரு. ஈ. ரி. பெரேரா எழுந்து, யாழ்ப்பாண வயலின்கண விளைந்த அரிய ஒருமரத்தின் ஒருதிங்கனிஎன ஆண்டவரைக் குறிப்பிட்டார். பின்பு மேற்றிராணியார் அவர்கள் எழுந்து தமக்குச்செய்யப்பட்ட உபசரணக்கு நன்றிதெரிவித்து: "வருங்காலம் பிரகாசமான விசுவாசத்தின் காலமாயிருக்கும்; மாணவர்களாகிய நீங்கள் பிறரை நேசியுங்கள், அதனால் சந்தோஷத்தை அடைவீர்கள். நேசிப்பதைச் செயலிலும் காட்டுங்கள்; பிறருக்காக வாழ்ங்கள்; உதவிசெய்யுங்கள்; இத்தகையபண்புள்ள உங்களால் இந்த ஆசீர்வாதப்பர்கல்லூரி மிகச்சிறப்படையும்" என்று கூறி ஆசீர்வாதம் அருளினார். குதூகலமான வரவேற்பு முடிந்ததும் எல்லோரும் ஆண்டவருக்குப் பல்லாண்டுத்துகிறிச்சென்றனர்.

A. போனிப்பால்

